

Akademia Sztuki w Szczecinie

Wydział Grafiki

kierunek: Grafika

specjalność: Grafika Projektowa i Artystyczna

poziom: Studia I stopnia

forma: stacjonarne

profil: Ogólnoakademicki

SYLABUS

A. Informacje ogólne

nazwa przedmiotu		Rysunek	kod przedmiotu (z planu studiów)	GP.I.C1 GW.I.C1	przynależność do bloku	Blok artystyczny
prowadzący		dr hab. Wiesława Markiewicz, prof. AS			e-mail	wieslawa.markiewicz@akademiasztuki.eu
rok	I	Semestr	1,2		punkty ECTS	2+2
typ przedmiotu					język wykładowy	polski
liczba godzin		wykłady			suma	120
		ćwiczenia	60+60			
		warsztaty				
		E-learning				

B. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji

Zdany egzamin wstępny potwierdzający predyspozycje, to jest określoną wrażliwość, wrażliwość na formę, kształt, umiejętności manualne z zakresu sztuk plastycznych, chęć do wyrażania emocji za pomocą dzieła plastycznego, umiejętność samodzielnego wykonania ćwiczenia w sposób naturalny i kreatywny. Zainteresowania i chęć pogłębiania wiadomości z zakresu kultury i sztuki.

C. Informacje dotyczące celów przedmiotu

- C1 - Opanowanie podstawowych wiadomości z zakresu warsztatu rysownika tworzenia dzieła rysunkowego i zaznajomienie z pojęciami określającymi rodzaj rysunku i nazewnictwem dotyczącymi rysunku
- C2 - Kształcenie umiejętności wyrażania rysunkiem zamierzonej idei przy pomocy określonych technik, różnych narzędzi i środków kształtowania obrazu.
- C3 - Zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą analizy procesu percepcji zjawisk wizualnych stanowiącą podstawę twórczego działania i kreacji artystycznej . Obserwacja i odwzorowywanie kształtu
- C4 - Odnajdywanie oraz rozwijanie naturalnych i kreatywnych predyspozycji studenta.

D. Efekty uczenia się dla przedmiotu (EK) (opis osiągnięć studenta po ukończeniu przedmiotu)	Efekty kierunkowe	efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji wg. Rozporządzenia MNiSW
WIEDZA: absolwent zna i rozumie		
Zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu warsztatu z dużą możliwością ich rozwijania; zna techniki oraz możliwości korzystania z nich jako środka wypowiedzi (mimesis).	K6_W01	P6S_WG
Posiada znajomość rodzajów rysunku: konstrukcyjnego, linearnego, walorowego i możliwości zastosowania ich w praktyce.	K6_W02	P6S_WG
Zna zastosowanie zasad perspektywy linearnej z jednym punktem zbiegu w rysowaniu z obserwacji z użyciem skrótów perspektywicznych. Rozumie zależności ukazywanych przestrzeni z użyciem zasad perspektywy i zmieniającą się wysokością horyzontu.	K6_W03	P6S_WG
Posiada znajomość podstawowej literatury z zakresu rysunku i perspektywy.	K6_W06	P6S_WG
Rozpoznaje zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi koncepcjami rysunku.	K6_W10	P6S_WG
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi		
Posiada podstawową umiejętność obserwacji kształtów, przedmiotów w naturze (martwa natura) i ich obrazowania w oparciu o perspektywę linearną relacjonując przestrzeń bryły przedmiotu i przestrzeń między nimi.	K6_U09	P6S_UW

Umie wybrać najwłaściwszą kompozycję, by spełniała pozytywne realizowanie dzieł; zna i umie zastosować określoną kompozycję pracy rysunkowej: dynamiczną, statyczną, symetryczną, centralną, rytmiczną.	K6_U02	P6S_UW
Umiejętnie wykorzystuje ekspresję plastyczną wyrażaną poprzez walor, kształt, kontrast, plamę, linię, fakturę, strukturę, rytm, itp.; wykorzystuje relacjonowanie związków przestrzennych, proporcji, waloru i światła.	K6_U01	P6S_UW
Rozszerzanie stosowania języka plastycznego przez umiejętny dobór środków.	K6_U10	P6S_UW P6S_UU
Posiada zdolność świadomego posługiwania się własną intuicją, połączoną z wyborem adekwatnego warsztatu w ramach analizowania zrealizowanego ćwiczenia na podstawie własnej i obcej pracy by dążyć do doskonalenia własnych umiejętności.	K6_U07	P6S_UW

KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do		
Posiada umiejętność pracy w grupie	K6_K13	P6S_KO P6S_KR
Jest zdolny do konstruktywnej dyskusji z innymi studentami, jak i wykładowcami na temat powstających rysunków	K6_K12	P6S_KO P6S_KR
Umie posługiwać się profesjonalną terminologią dzieła rysunkowego	K6_K15	P6S_KO P6S_KR
Jest zdolny do wyrażania własnego zdania poprzez kompetentne omawianie zjawisk zachodzących w historycznym i współczesnym świecie i sztuce	K6_K10	P6S_KR P6S_KK
Posiada umiejętność adaptowania się do nowych i zmiennych okoliczności	K6_K07	P6S_KR P6S_KK

D1. Treści programowe					
wykład			ćwiczenia		
semestr I					
typ	temat	liczba godz	typ	temat	Licz ba god z
Wk			Ćws	Semestr I (zimowy) Ćwiczenia z rysunku w początkowym zakresie nauczania dotyczą umiejętności obserwowania prostych form w rzeczywistości (martwa natura) i jej relacjonowania na początku za pomocą: 1(Rysunek konstrukcyjny z zastosowaniem perspektywy linearnej, wielość linii schodzących	

			<p>się w jednym punkcie na horyzoncie. Dbałość o konstrukcję, proporcje, głębię. -2) rysunek linearny - światło, cień, ich wpływ na charakter linii, różnice kreski określające dobre budowanie bryły z uwzględnieniem prawidłowego usytuowania przedmiotu względem innych. Obserwacja (mimesis) w połączeniu z podstawowymi wiadomościami z zakresu perspektywy linearnej, która określa jakość i wpływ na kompozycję dzieła. Nauka dobrego komponowania, wykorzystywanie balansu bieli poprzez dodawanie i odejmowanie.</p> <p>Formułowanie w ćwiczeniach pojęć z zakresu komponowania, („wyważania” dzieła). Stosowanie rodzajów kompozycji: statycznej, dynamicznej, zamkniętej, otwartej. Kompozycja wertykalna (pion), horyzontalna (poziom).</p> <p>Pierwsze ćwiczenia to realizacja rysunków konstrukcyjnych – linearnych (ołówkiem na kartonie 100x70) poprzez proste układy ze zwrotem uwagi na zasady geometrii linearnej. Rysowanie układu odbywa się poprzez obserwację i relacjonowanie związków między przedmiotami pod względem, proporcji, światła, cienia, przestrzeni (głębi) za pomocą linii. Ćwiczenia pogłębiające manualne możliwości poprzez różnicowanie linii w przedmiotach prostych i okrągłych z prawidłowym wykreśleniem elipsy, szukanie proporcji, przestrzeni. Układ z czasem jest coraz bardziej utrudniany – od prostych form geometrycznych do skomplikowanych - np. karton dalej skrzynka, krzesło. Relacjonowanie związków przestrzennych. Następnie wzbogacanie o problemy światła i cienia, prawidłowego obserwowania skali waloru. W pierwszej fazie ćwiczeń dotyczy to walorowania wybranego obszaru, czyli świadome łączenie rys. Konstrukcyjno - linearnego z rysunkiem z obszarem światłocienowym. Rysowanie przedmiotów jak kartony, koła, tunele, garki, czy też tkaniny z uwzględnieniem ich struktury i konstrukcji fałd. Pogłębianie umiejętności rysowania od prostych konstrukcyjno-linearnego ze wspomnianym obszarem, aż do zawalorowania całego rysunku. Skala waloru tj. tonacja; jasna, ciemna (np. temat „ciemne w ciemnym”, „jasne na ciemnym”, i odwrotnie, kontrast).</p> <p>Ćwiczenia z obserwacją jednoczesną dwóch, trzech form, prowadzenie obserwacji na tak zwanym styku, pomagające kontrolowaniu wszystkich zjawisk nie tylko na jednym przedmiocie - pogłębiające widzenie całościowego.</p> <p>Rysowanie modelu - studium z uwzględnieniem konstrukcji, proporcji obserwacji linii, bryły, światła.</p> <p>Światłocień, sposób walorowania w zależności od różnorodności struktur. W oparciu o ustawiane problemy w martwej naturze</p>	<p>24</p> <p>28</p> <p>8</p>
--	--	--	---	------------------------------

			<p>decyzja o wyborze kompozycji. Kadry - blisko, daleko, nowe doświadczenia kompozycyjne.</p> <p>Manekiny i ich skróty. Rysowanie manekinów w różnych konfiguracjach z dbałością o oddanie skrótów perspektywicznych, bryły, związków walorowych, oddając charakterystyczny klimat tych układów.</p> <p>Studium modelu, poszukiwanie formy ludzkiego ciała, problemy autentyzmu w przekazie wynikające z obserwacji formy ciała modelu. To ukoronowanie rysowania z natury, człowiek - forma najdoskonalsza.</p> <p>Tło aktywne - problematyka artystyczna, wykorzystanie dotychczasowych doświadczeń technologiczna. Rysunek z zastosowaniem swobodnie łączonych technik, papier, ołówki, tusz, farba..</p> <p>Przestrzeń symultaniczna, stosowanie różnych przestrzeni w obrębie jednego dzieła. Multiplikacja zastosowanie zwielokrotnionego wizerunku postaci, przedmiotu - w ramach jednego rysunku. Nadanie rysowanej przestrzeni cechjakiegoś nastroju np. chaosu.</p> <p>Rysowanie pejzażu miejskiego, jako znakomita okazja w notowaniu zjawisk w naturze Bezpośrednia możliwość zastosowania perspektywy linearnej, barwnej, przy jednoczesnym zastosowaniu różnorodnych poznanych technik. Łączenie przestrzeni pracownianej z „za tym co za oknem”. Duży format papieru, węgiel, pastel.</p> <p>Zaliczanie semestralne. Zakres wykonania podanych ćwiczeń, ich poziom z uwzględnieniem problemów (jak wyżej po pierwszym semestrze) jest niezbędnym minimum do zaliczenia przedmiotu w II semestrze, z położeniem akcentu na rozwój indywidualnej kreacji, wyzwolenie naturalnych predyspozycji do swobodnego wypowiedzania się w oparciu o zdobyte doświadczenie. Umiejętność posługiwanie się językiem plastycznych terminów w omawianiu dzieła.</p>	16
--	--	--	--	----

D2. Powiązanie z badaniami naukowymi/artystycznymi

Temat zadania badawczego/nazwa projektu:

Sposób zapewnienia udziału studentów w prowadzonych badaniach:

E1. Literatura obowiązkowa

1. „Historia Rysunku od Altamiry do Picssa” Pignatti Terisio,
2. „ Nauka o perspektywie”, „Perspektywa linearna”
3. „Anatomia dla rysujących" Clark: 4.Akt. Studium formy idealnej

E2. Literatura uzupełniająca

1. „O sztuce” E.H.Gombrich
2. Internet np. biografie mistrzów rys, np. Rafael Santi, Ingres
3. kwartalniki „2+3D”, Fundacja Rzecz Piękna

F. Forma i warunki zaliczenia przedmiotu

Warunki zaliczenia	Warunki egzaminu
Zaliczenie na ocenę. Na nią składa się wymagana ilość prac malarskich zgodnych z wymogami	

tematycznymi. Obecność na zajęciach, aktywność, rozwój osobowości, kreatywności, świadomości mi. w operowaniu warsztatem plastycznym. Ogólny postęp w dziedzinie rysunku. Obowiązkowe prowadzenie szkicownika jako bardzo ważnego elementu doskonalenia rysunku i poszukiwania swojej art. osobowości.						
Inne:						
ocena celująca	ocena bardzo dobra	ocena dobra plus	ocena dobra	ocena dostateczna plus	ocena dostateczna	ocena niedostateczna
Prace wybitne ocena celująca praca wybitne wyjątkowe i nowatorskie. Samodzielnie poszerzony zakres	Bardzo dobre, bezbłędne prace, lub z nielicznymi błędami nie wpływającymi na jakość	Prace cechujące się pozytywnym odbiosem, lecz zawierające pewne błędy.	Prace cechujące się pozytywnym odbiosem, lecz zawierające pewne błędy i niedociągnięcia.	Prace zadowalające, lecz ze znaczącymi błędami lub niedociągnięciami.	Prace spełniają minimalne kryteria.	Prace nie spełniają minimalnych kryteriów.

G. Nakład pracy studenta

Forma aktywności	średnia liczba godzin
godziny kontaktowe z nauczycielem	60+60
przygotowanie do zajęć	0+0
opracowanie materiału po zajęciach	0+0
konsultacje/ egzamin/sprawdzian/przegląd/przesłuchanie	0+0
przygotowanie do egzaminu/przeglądu/przesłuchania	0+0
suma godzin	60+60
liczba punktów ECTS	2+2

.....
Podpis Autora treści sylabusu

.....
Podpis Osób odpowiedzialnych dydaktycznie

.....
Podpis Przewodniczącego Rady Programowej

....25.09. 2020 .....
Data sporządzenia sylabusu